

Бащинъ домъ.

Тамъ, кждето за първи пжтъ зърнахъ небе съ безброй звездици осѣяно; тамъ, где за първи пжтъ продумахъ първа дума сладка—тамъ е моята родина, тамъ е и моятъ скжпъ бащинъ домъ.

Тукъ азъ разбрахъ що е зло и добро, тукъ сърдцето ми се научи силно да обича и люто да мрази. И израстнахъ подъ майчина и бащина закрила, като крѣхко цвѣте, което най-слабиятъ вѣтрець пречупва.

И днесъ, когато съмъ голѣма вече, отъ день на день, отъ часъ на часъ, все по-силно обиквамъ бащиния си домъ, все повече и повече ми става той свидень. Птичката обиква и се грижи за малкото си родно гнѣздо, а ние ли ще забравимъ нѣкога бащиния си домъ, въ който сме откърмени и засукали първа майчина любовъ? О, скжпъ бащинъ домъ, скжпа родна стрѣха! Въ тебъ всичко е мило, всичко е хубаво! Всѣко кжтче всѣко жгълче ми е добре познато. Тукъ всичко ми говори на езикъ хубавъ, езикъ понятень, езикъ близъкъ до сърдцето ми.

На това мѣсто сж моитѣ първи дружки. Съ тѣхъ съмъ прекарала най-весели дни. Тукъ е всичко, което ми е най-мило и скжпо; тукъ е това, което най-силно обичамъ и за нищо на свѣта не давамъ.

О, колко е грозна участъта на сирацитѣ и бездомнитѣ деца, които нѣматъ майка нито татко, нѣматъ бащинъ домъ! Надъ тѣхъ тъменъ облакъ е надвесенъ и покрива съ мракъ днитѣ имъ. Всичко на този свѣтъ имъ е чуждо и непознато. Тѣхъ не ги сгрѣва майчина обичъ.

А ние, щастливцитѣ, които растнемъ подъ закрилата на четири свѣтли очи, ние, които имаме стрѣха, имаме подслонъ, не можемъ да оценимъ колко скжпъ е бащиния домъ. А когато порастнемъ и се отдѣлимъ отъ тихото и свѣтло бащино огнище, отъ родната си кжща, образътъ на която буди толкова детински спомени, тогава бащиниятъ домъ ни се струва, че е нѣщо далечно, далечно и загубено.

Завари ли те нощъ по чужди край, срѣдъ чужди хора, спомняшъ си за бащинъ домъ, за майка и баща, за сестри и братя. И сълзи тогава една следъ друга се ронятъ, сълзи по загубенъ бащинъ домъ, по изгубена майчина обичъ.

О, бащинъ домъ! Свѣтло бащино огнище! Ти като око си на гурбетчията въ мрака и като звезда го водишъ въ тъмнината. Ти си му подкрепа, ти си му подслонъ, колкото далечъ да е отъ бащиния домъ. Скжпъ е бащиниятъ домъ, мило е родното пепелище!

Марийка Добрева — III кл. III прогимназия—Сливень.